

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse

og

forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

Valgt blev: *Holm Tved, Herlöv Larsen, Niels Mørk, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Orla Pedersen, Chr. Rasmussen, Astrid Skjoldbo, Thisted Knudsen, Niels Eriksen, P. E. Eriksen, Ejner Kristensen, Hagen Hagensen, Niels Ravn, Knud Thomsen, Svend Haugaard og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed.

Valgt blev: *Grete Hækkerup, Nina Andersen, Dupont, Waldemar Laurson, Orla Møller, Niels Mørk, Tastesen, Holm Tved, Westerby, Jens Frandsen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Stetter, Fanger, Asger Jensen, Else-Merete Ross og Skræppenborg-Nielsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1962 vedtagne konvention nr. 118 om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. IV) findes i tidenden sp. 910, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 71).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Albertsen: Jeg kan på hele udvalgets vegne indstille forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Af den betænkning, som folketingsmedlemmerne har fået, fremgår det, at de udtalelser, der blev anført ved første behandling vedrørende de begrænsninger, dette

forslag indebærer i forhold til hele konventionens omfang, er rimelige og velbegrundede ikke mindst på baggrund af de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet, hvorefter de fleste øvrige medlemslande inden for ILO, der har ratificeret den pågældende konvention, også har taget en række lignende forbehold, og flere lande har endog taget flere forbehold end Danmark.

Jeg kan måske også oplyse, at vi under udvalgsarbejdet drøftede og fandt, at det er rimeligt og velbegrundet at tage disse forbehold, idet det drejer sig om vidt forskellige lande, som er medlemmer af ILO, og at konsekvenserne af konventionen for et land, der har en høj levestandard og en stor beskæftigelse, vil være større og mere mærkbare end for lande, hvor det omvendte er tilfældet.

Den begrænsning, der er foretaget, er derfor rimelig, og vi er i udvalget enige om, at hvis der senere måtte fremkomme muligheder for at ophæve nogle af begrænsningerne, vil dette blive forelagt folketetinget.

Jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale folketetinget at ratificere forslaget til folketingsbeslutning vedrørende denne konvention i den udformning, det har fået fra ministeriet.

Johan Asmussen: På de uafhængiges vegne kan jeg slutte mig til udvalgsbetænkningen. Også vi kan naturligvis stemme for, at denne traktat ratificeres.

Jeg tillod mig ved første behandling at være lidt besværlig på et par punkter. Det var vistnok mig, der gav anledning til, at sagen i det hele taget kom i udvalg. Det glæder mig at få indtryk af, at udvalget tilsyneladende har haft fornøjelse af at arbejde lidt med sagen.

Af den kortfattede udvalgsbetænkning fremgår jo ikke direkte, at man fra socialministeriet har fået et notat med en ganske interessant oversigt vedrørende de forskellige lande og med oplysninger om, på hvilke punkter de forskellige lande har ratificeret og ikke ratificeret. Blandt andet ser man, at Norge ikke har kunnet ratificere på noget af de fire områder, hvor vi i Danmark kan ratificere: om lægebehandling, sygdom, tilskadekomst under arbejde og arbejdsløshedsunderstøttelse. Til gengæld

[Johan Asmussen.]

ratificerer Norge bestemmelsen om ydelse til efterladte. Det er også helt interessant at se, at i Sverige ratificerer man dels de samme bestemmelser, som vi vil ratificere her i Danmark, og derudover bestemmelserne om moderskabsydelse. Jeg var inde på ved første behandling, at det ville være interessant at se, med hvilke motiveringer man i de andre lande henholdsvis ratificerer og ikke ratificerer. Det har måske været for vanskeligt at få disse oplysninger fremskaffet.

Jeg berørte samtidig et par andre forhold, som den højtærede minister, hvad jeg først blev helt klar over ved at læse fortrykket, synes at have misforstået. Det første var en lille bemærkning fra min side, hvor jeg udtrykte forbavselse over, at man ved denne traktat kun havde aftrykt den engelske tekst og ikke, sådan som man gjorde f. eks. ved den europæiske socialpagt, både den engelske og den franske tekst, og jeg gjorde den tekniske bemærkning, at jeg syntes, at når der er to udenlandske tekster, der begge er lige autoritative, så bør man aftrykke dem begge to; man bør i hvert fald følge det samme system hver gang. Endvidere efterlyste jeg fortolkninger af de enkelte bestemmelser. Det er vist de to ting, som den højtærede socialminister har misforstået lidt og troet, at jeg var inde på, at man skulle lave autoritative fortolkninger på engelsk og fransk og oversætte dem fra det ene sprog til det andet og omvendt. Det er ikke det, jeg mener. Det, jeg mener, er, at lige så vel som vi ledsager lovforslag med bemærkninger, der motiverer og fortolker de enkelte bestemmelser, lige så vel burde man ved traktatratifikationer have bemærkninger, der indeholder fortolkninger af de enkelte bestemmelser i den pågældende traktat. Det forekommer mig, at det meget ofte må være mindst lige så nødvendigt som ved love.

Endelig var jeg inde på det spørgsmål — det var jeg både ved behandlingen af den-

ne traktat og af den europæiske socialpagt — om man ikke bør gå over til en lidt mere præcis teknik med hensyn til at give udtryk for, hvad folketinget i det hele taget beslutter sig til. Jeg mener, at der i selve folketingsbeslutningen bør angives, på hvilke områder den pågældende traktat kan ratificeres. Som det er sket hidtil — og altså også sker nu med den foreliggende traktat — fremgår disse vigtige forbehold kun af motiverne, af bemærkningerne til forslaget og af fremsættelsen. Det mener jeg er forkert og upraktisk, og jeg håber, man i hvert fald i fremtiden vil komme ind på at give klart udtryk i folketingsbeslutningen for, hvilket område den gælder. Det ville være så umådelig nemt. I det foreliggende tilfælde kunne man simpelt hen efter de få linjer om, at folketinget udtaler sin tilslutning til, at den og den traktat ratificeres, føje til: „for så vidt angår de i traktatens artikel 2, stk. a, b, g og h, omhandlede grene af den sociale tryghed“. Dermed vil det klart være præciseret.

Jeg gentager imidlertid, at naturligvis kan de uafhængige stemme for, at folketinget beslutter, at den foreliggende traktat kan ratificeres.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for den nu enstemmige tilslutning til det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af regeringen.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Johan Asmussen, at skulle man følge det ærede medlems tanker om nærmere eller i større udstrækning, end vi gør, at fortolke selve dokumentet, så må man ty til ILOs rapport, altså den, der ligger til grund for selve forslaget, som vi nu kan forelægge det. Det vil altså sige, at man måtte grave sig ned i specielle forarbejder og den specielle betænkning, der foreligger vedrørende det arbejde, der er udført i Genève. Det kan man naturligvis overveje, om man i særlig grad skal tage op, men jeg må gøre opmærksom på, at ILOs årsberetning hvert år forelægges folketinget.

[Socialministeren.]

Med hensyn til hvordan vi fremover skal udforme folketingsbeslutninger, om vi skal have undtagelser eller tilslutninger i selve teksten eller vi skal gøre det, som vi denne gang har gjort det, i bemærkningerne, vil jeg igen henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at vi har et arbejde i gang mellem udenrigsministeriet, lovkontoret og socialministeriet for at undersøge, om der er grund til ændringer i de former, vi hidtil har brugt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet socialministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 22) findes i tidenden sp. 1063, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Chr. Rasmussen: Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt 2 møder og har i anledning af de spørgsmål, der blev rejst ved sagens første behandling, nemlig om den forholdsvis beskedne anvendelse af de midler, der var stillet til rådighed, rettet et spørgsmål til landbrugsministeriet om, hvorvidt der var fremkommet ansøgninger med yderligere lånbegøring. Det har vist sig, at der var nogle stykker, dog ikke så mange, at det betyder nogen væsentlig forskydning i de tal, der findes i bemærkningerne til lovforslaget.

Udvalget var enig om enstemmigt at indstille dette lovforslag til vedtagelse, idet det blot går ud på en forlængelse af den gældende lov i ganske få måneder.

I øvrigt har man i udvalget drøftet en hel del spørgsmål angående afsætningen af vor frugt. Man er enig om, at der herhjemme dyrkes nogle fine og gode frugter, og at de sorteres på en god måde, så der fremkommer virkelig fine varer.

Der har været røster i retning af, at betjeningen af hjemmemarkedet knap nok var så god, som det kunne ønskes. Det er imidlertid et forhold, som kan tages op, når loven skal til behandling igen.

Der er et andet spørgsmål, som jeg kunne fristes til at nævne i denne forbindelse. I det radikale blad Roskilde Tidende for 2. januar i år står der en ret lang artikel om hele frugtavlen og de virksomheder, der knytter sig dertil, og man kommer dér næsten til den konklusion, at de statsmidler, der har været stillet til rådighed efter loven af 1962, nærmest har virket skadeligt for erhvervet, idet der nu skulle være oprettet så mange mosterier, at man herhjemme ikke har råvarer nok dertil, men har måttet importere råsaft udefra med det resultat, at man i øjeblikket står i den situation at have æblemest til 2 års forbrug, selv om forbruget er steget med ca. 27 pct. årligt i de seneste år. Jeg kan naturligvis ikke sige, om den fremstilling, som er givet dér, er rigtig, men hvis det er tilfældet, bliver det jo et spørgsmål, om man ikke, når loven igen skal til revision, skal lægge mere vægt på at støtte afsætningsfremmende foranstaltninger i stedet for at støtte oprettelse af nye virksomheder, som der i øjeblikket ikke synes at være stærk brug for.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger ved denne anden behandling, men på udvalgets vegne anbefale, at dette lille lovforslag vedtages i den skikkelse, hvori det foreligger.

Peter Larsen: Efter den redegørelse, det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen har givet om arbejdet i udvalget, føler heller ikke jeg trang til at knytte mange kommentarer til lovforslaget. Sagen drejer sig jo i al enkelthed om en udskydelse af den egentlige revision af loven. Det kunne måske ikke mindst på grund af enkelte af de synspunkter, det ærede medlem var inde på, have været fristende at knytte nogle kommentarer til bemærkningen om et synspunkt, der er kommet frem med hensyn til betje-